

Muzeumi adatbank

A muzeológia új ágaként rohamosan fejlődik a muzeumi adatbankok kiépítésének elmélete és gyakorlata. Az USA-ban már 1967-ben megalkult a muzeumi számítógép-hálózat azzal a feladattal, hogy első lépésként megvizsgálja a központi katalógusok és a computeres adatbank létrehozásának lehetőségeit. Összehasonlítva a kitűzött célokat a nagy-britanniai Museums Association /Muzeumok Egyesülete/ céljaival /muzeumi gyűjtemények egyetemes osztályozási rendszerének megalkotása/, az USA tevékenysége nyilvánvalóan gyakorlatibb jellegű. Ezt több tényező is indokolja:

a feldolgozandó anyag volumene igen nagy, ezért ahhoz, hogy az adatbank minél hamarabb működjön az USA-ban, úgy vélik, hogy azonnal meg kell kezdeni az adatrögzítést /5-10 millió meglévő tételről és évi milliós gyarapodásról van szó/;

ugyanakkor a nagy volumen miatt mély tartalmi feltárással amúgy sincs lehetőség;

az azonnali munkakezdés lehetőséget ad a költségtervezés alapjainak kidolgozására;

könnyebb az adatokat javítani és szükség esetén kibővíteni, ha azok már a számítógép közvetlen hozzáférési memóriájában tárolnak, mint papíron.

A munkacsoport tevékenységét három tényező befolyásolta:

a már kidolgozott és a rendszerben alkalmazásra kerülő GRIPHOS elnevezésű makro-nyelv korlátai;

a meglévő muzeumi nyilvántartások adatszerkezete;

az információs szükségletek és igények.

A rendszer kidolgozásának eredményeképpen már több muzeum megkezdte a gyakorlati munkát az adatok rögzítésével. Elkezdődött a rendszer célgépekkel történő ellátása, valamint kidolgozták a szükséges számítógép-ideg megszerzésére vonatkozó elképzeléseket is.

/Information Storage and Retrieval, 5.k. 4.sz. 1970.febr.
p.203-211./